

TÖRÖKÖR

2013. augusztus

A törökóri gyülekezet lapja

Krisztus bölcsessége

Hirdetjük, amint meg van írva: 'Amit szem nem látott, fül nem hallott, embernek szíve meg sem sejtett', azt készítette el Isten az őt szeretőknek. Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.' (1Kor 2,9-10)

Balássy András

Pál előbb félreérthetetlenül elhatárolódik a bölcsességet követelő korinthusiaktól, és nem akar másról tudni, mint egyedül Krisztusról, róla is mint megfeszítettéről – ami a zsidóknak botrányozás, görögöknek bolondság – azután pedig feltárja a titkot, a rejtett bölcsességet.

Az emberi bölcsesség mércéje a tapasztalat. Szemlélődés, megfigyelés, összegzés, rendszerezés – így dolgoznak a bölcsek, e világ bölcsei. Tiszteletre méltó, hogy képesek kiemelkedni személyes sorsuk ingoványából, és képesek meglátni azt, ami egyetemes, ami emberi. És mivel egyetemes és emberi, kimondott bölcsességük egybecseng tulajdon tapasztalatunkkal. „Milyen igaz” – mondjuk, gondoljuk – „csak nekem soha nem sikerül ilyen találoán megfogalmaznom.” Így hát a bölcs tapasztalata és tulajdon tapasztalatunk összhangja mutat rá magára a bölcsességre.

Krisztus is rendelkezik ezzel a bölcsességgel. „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” – mondja a Hegyi Beszédben, és szavai egybecsengenek sok más bölcs tanító tanításával – és persze a mi tapasztalatunkkal.

Krisztus – és az ő bölcsessége – azonban több ennél. Tanításában – és magatartásában – megmutat-

kozik egy olyan tapasztalat, amely ellene mond a mi megtapasztalásunknak, ellene mond a bölcseknek. A megígért Messiás, a győztes Király nem halhat meg egy kereszfán! Egy isten nem szenvedhet... nem szenvedhet a bűnösökért... nem lehet bűnné! Ez ellene mond a tapasztalatnak és a józan észnek!

És mégis. Csak éppen tapasztalata onnan fakad, ahonnan mi, a magunk bölcsességéből sohasem szemlélhettük a világot, az embert, önmagunkat. Egyedül menny és föld Teremtője van ebben a helyzetben. Az ő szeretett Atyja. De akkor

Egyedül Isten Lelke lehet ez a jószágos kalauz (...) olyan vidékekre is, amely ismeretlen, vad, érthetetlen és képtelen az emberi tapasztalat és józan ész számára.

hol van a viszonyítási pont, amely eligazít ebben a nagy bizonytalanságban és bizonyíthatatlanságban?

Egyedül Isten Lelke lehet ez a jószágos kalauz. Aki együtt kalauzol minket, Isten népét olyan vidékekre is, amely ismeretlen, vad, érthetetlen és képtelen az emberi tapasztalat és józan ész számára. Csakis így, rá hagyatkozva lehetünk elég bátrak, hogy elhiggyük és kövessük Jézus tanítását, mely a Bibliában áll előttünk.

GYÜLEKEZETI ÉLET

Május 27-én templomunkban tartotta tavaszi csendes napját és rövid közgyűlést a Lepramisszió. A 45 résztvevőnek Riskóné Fazekas Márta igazgató, református lelkipásztor mutatta be azokat az indiai és kínai programokat, amelyeket a szervezet az idén támogat. Műsort adott Solymári Tímea gitárművész, az orgonán Czanik Péterné, Zsuzsa asszony játszott. Az esemény szeretetvendégséggel zárult. A Lepramisszió levélben köszönte meg gyülekezetünknek a szíves fogadtatást.

Május 30-án a presbitéri és szolgálatvezetői konzultáció két kérdéssel foglalkozott. Áttekintette a szolgálati ágak nyitva maradt kérdéseit, majd meghallgatta az Egyházi Jövőkép Bizottság levelét, s megállapodott az abból következő teendőkből. Mint a Törökör júniusi számából is értesülhetett a gyülekezet, a presbitérium április 4-én már megvizsgálta a gyülekezeti szolgálatok struktúráját és rendjét. Most azokat a gyülekezeti tagokat kereste, akik alkalmasak lehetnek a szolgálatok vezetésére. Az Egyházi Jövőkép Bizottság, amelyet azért hívott életre 2011. szeptember 28-án az MRE Balatonszárszón tartott zsinati ülése, hogy dolgozzon ki egy az egyház megújulását szolgáló jövőképét, a közelmúltban levéllel kereste meg a gyülekezeteket, s párbeszédet javasolt. Úgy találta ugyanis, hogy ez a jövőkép a gyülekezetek meghallgatása nélkül, pusztán egy szociológiai vizsgálat alapján nem fogalmazható meg érvényesen. S ugyanígy: minthogy az egyház gyülekezeteiben él, megújulásának szinterei és megtestesítői is csak a gyülekezetek lehetnek. A párbeszédben való részvétel három találkozást jelent. A találkozásokat megelőzően a megszervezendő munkacsoport tagjai meghallgatják a parókialis területen élőket az életükről, s arról, hogy a kívülállók mit tudnak a gyülekezetéről. Az első találkozáson a résztvevők ennek tapasztalatait vitatják meg. A második találkozás azt hivatott az Ige fényében értékelni, amit a kívülállók véleményéből az első találkozáson a gyülekezet lehetséges küldetéséeként észlelt. A harmadik alkalommal kell közös nevezőre jutni a tekintetben, hogy mi is volna a gyülekezet tényleges küldetése, s abból milyen gyakorlati teendők következnek az igehirdetéstől a pénzügyi szempontokig, a hitre neveléstől a szeretetszolgálatig vagy az evangelizációig.

Folytatás a 2. oldalon

Ez az Úr ajándéka

Szabó Istvánné

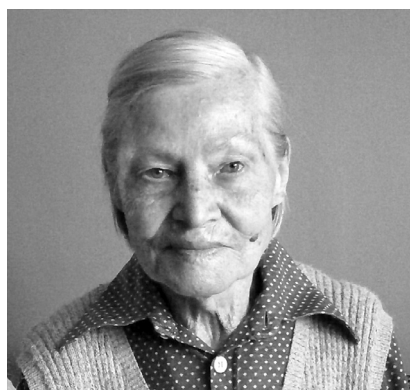
Negyvennégy éve, hogy a törökgyülekezetben vagyok. Boldog időköt töltöttem itt el. Az én igazi történetem mégse Törökőrrön kezdődött, hanem az Angyalföldi Református Egyházközségben, 1959-ben. Elmondtam én ezt már, sokan tudhatják, hogy akkor találkoztam, egy evangelizáción Hegyi-Füstös István lelkésszel. Nagy hatással volt rám. Olyan nagy hatással, hogy felnőtt fejjel megtértem.

Hitben éltem én addig is, ha szabad illet mondanom, de akkor valahog minden megváltozott bennem. Sokáig meg sem tudtam fogalmazni mi is történt, csak éreztem, hogy felszakadt bennem egy addig nem ismert örömförrás és feltölti az életemet. És magam is elcsodálkoztam, hogy milyen mély vágy támadt bennem, hogy minél többet tudjak meg Isten dolgairól.

Egy idő után felfigyeltem arra, hogy milyen szép, nyugodt az én házasságom. Hogy gyerekem van. Hogy milyen békés szívvel élek, Tudok adni, irgalmas lenni, megbocsátani, lemondani, és nincsenek követelődző, az én körülményeim közt teljesíthetetlen vágyaim. Családom van, gyarapodó, gyümölcsöző életet élő, Isten útján járó családom. Sok jó ember áll mellettem, akik figyelnek rám, felhívják, eljönnek hozzám, s olykor még szolgálatra is kérnek. Ha valamiben bizonytalan voltam, útmutatást kaptam. Ez a sok jó Isten kegyelme. Ez a sok jó nekem azt jelenti, hogy valóságossá vált a keresztyénségem.

Az Úr megadta nekem a megelégedés lelkét. A lehetőséget, hogy kegyelmében és a természet rendjében élhetek. Lám, kilencven éves vagyok, és mégis elláthatom magam, tisztán tarthatom a lakásom és a szívem. Hányszor megesik, de hányszor, hogy nem érzek elég erőt a felkeléshez, hogy nekiinduljak a napnak, és rendbe tegyem, amit kell. Akkor imádkozom, és felkelek, és megyek, és csinálom. Boldog vagyok. Pénzzel, erővel ilyen boldog-

ságot szerezni nem lehet. Ez az Úr ajándéka. Nem csüggedek, és nem félek. Fohászkodom olykor, Istenem, beteltem az élettel, vigyél engem haza! De hát legyen, ahogy ő akarja. Tizenkét éves koromtól egyedül kerestem a kenyerem, s míg férjhez nem mentem lakásom sem volt, azt hittem egyszer-egyszer, hogy még a nyugdíjamat se érem meg. És tessék! Már kilencven év nehezedik

Szabó Istvánné

rám. És közben nem győzők ámulni. Nézem az embereket. Hogy lehet Isten nélkül élni? Mert sokan meg sem ismerhetik, és akik mégis, azok közül egyre többen fordítanak neki hátat. Azt mondta nekem valaki, hogy a hit a gyengék menedéke. Mondják mások is. És szánakozva néznek rám, mert azt felelem nekik, hogy náluk semmi sincs, mert minden az Úrnál van, hogy a szüntelen rohanásnál, torzskodásnál, élvezetnél, kielégíthetetlen sóvárgásnál mérhetetlenül több az igaz élet Istenben! Nekik épp ellenkezőleg: minden a perc, és semmi az örökkévalóság. És bizony úgy van, hogy aki éppen a pillanat gyönyörével van elfoglalva, azt csöppet sem érdekli Isten kegyelme, a megváltás, az újjászületés, a megigazulás, a megszentelődés, az örökkévalóság! De hát akkor mi végre éltek, élnek? Képtelen vagyok felfogni. Nekem Isten kegyelme mindenre elégséges volt az életemben. Most, erőtlenségem idején is elégséges. Rájuk tehát nemet mondok, mert nemet kell mondanom, ha Istent követem. S ha azt akarom, hogy az igen, igen legyen!

Folytatás az 1. oldalról (Gyülekezeti élet)

Mindehhez a kalauzt, a kérdőíveket és az esetleges segítséget egységesen a jövőkép bizottság biztosítja. Az eredményről július 31-ig kell rövid írásos összefoglalást készíteni. A presbitérium a jövőkép bizottság ajánlásait megfontolva úgy döntött, hogy a három találkozást a kérdőíves felmérést követően, június 15-én, az eredetileg presbiterképzésre kijelölt napon bonyolítja le.

Május 31-én a Szeretethíd idejére tervezett, de megcsúszott programként, udvartakartást rendeztünk a Hős utcában. Az üvegcserepek, műanyag palackok, injekciós tűk, pelenkák, a sérülést és fertőzést okozó tárgyak összeszedését a köztük játszó gyerekek miatt láttuk szükségesnek, de talán példát is adhattunk a helyben lakóknak. A takarításban öten vettek részt, akikhez az ottaniak közül négyen csatlakoztak. A két ház lakói megköszönték segítségünket.

Június 15-én, az eredetileg presbiteri oktatásra szánt napon zajlott le az a három beszélgetés, amit a Zsinat jövőkép bizottsága kért gyülekezetünkől is. Az első a zsinati bizottság kérdőíve alapján készült felmérés eredményeit és bizottsággal levonható konklúzióit vitatták meg a presbitérium jelenlévő tagjai. A második beszélgetésen, Bibliával a kézben, megkísérelték átgondolni, mit is gondoljanak az Ige fényében mindarról, amit a gyülekezet lehetséges küldetéséről az első beszélgetésen megfogalmaztak. Végül a harmadik lehetőséget adott arra, hogy meghatározzák a gyülekezet céljait, mi az, amit ezekből a gyülekezet ténylegesen is megvalósíthat, s mi áll rendelkezésre, illetve mire van szükség ezek teljesítéséhez. Beszámolóink a 4-5. oldalon olvasható.

Június 16-án került sor a tanévzáráshoz igazodó, a nyári szabadságolásokat megelőző hagyományos évszázó gyülekezeti délutánunkra. A program középpontjában dr. Pásztor Jánosnének, a Magyar Református Nőszövetség elnökének lebilincselő előadása állt. Fontos szereplője volt a délutánnak Gulyásné Klucsik Zsuzsanna okleveles kántor, aki Jézusom ki árva lelkem kezdetű énekünk Bach feldolgozásával mutatta meg, mit tud közelmúltban felújított orgonánk. A jelenlévő mintegy 30 fős gyülekezet végre plasztikusan érzékelhette nemcsak egy avatott orgonista élvezetes játékát, de hangszerünk kvalitásait is. Az ünneppé emelkedő örömteli délutánt estébe hajló agapé zárta. Beszámolóink a 3-4. oldalon olvasható.

Június 17-től Hegyek a Bibliában témával, egy héten át, nyári délelőtti napközis gyermektábornak adott helyet a törökgyülekezet református templom és gyülekezeti ház. A délelőtti napközis foglalkozásokon kilenc óvodás és kisiskolás gyermek vett részt: hittanosok, gyülekezeti tagok gyermekei, de érkezett résztvevő a Hős utcából is, ahol a gyülekezet támogatásával évek óta missziós program zajlik. A tábor örömteli újdonsága volt az új generáció jelenléte.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

Az egykori táborozók, mint Bátori Zsófi, Fodor Boglárka, Barabás Anna és Barabás Lilla hathatósan segítették szolgálatukkal a napközis tábor sikeres lebonyolítását. (Czanik András összefoglalóját a 6–7. oldalon olvashatják.)

Július 3-án újabb fordulója zajlott le az Aréna Corner Kft. elleni perünknek. E tárgyalásra június 19-én Dr. Horváth György ügyvéd irodája az igazságügyi szakértő álláspontját kommentáló észrevételeket terjesztett a Pesti Központi Kerületi Bíróság elé. Az iroda, sommásan fogalmazva, az igazságügyi szakértő véleményét elutasította. Először is azért, mert a szakvélemény, s ezt a szakértő is elismeri, szubjektív, vagyis nem felel meg a műfaj alapvető követelményeinek. A szubjektivitás hangulatkeltéssel, részrehajlással társult, ráadásul a felperessel, mármint gyülekezetünkkel, gyülekezetünk világnézetével, tevékenységével szemben elfogult ellenszenv határozza meg. A szakvélemény határozatlan, hiányos, gyakran bizonytalan, bizonyítatlan is, ezért a jelen perben bizonyítéknak alkalmatlan. Az ügyvédi iroda dokumentuma kiemeli továbbá, hogy a szakértő a bíróság felhívása ellenére sem válaszol a per tárgyát jelentő láthatóság kérdéseire. Sőt, ha mégis érinti, akkor érvei már-már cinikusak vagy mulatságosak. Kijelenti például, hogy személyes véleménye szerint az emberek nem a templomtorony látványa, hanem belső indíttatás okán járnak templomba, vagy, hogy az irodaházból több ember látja a templomot, mint eddig valaha, vagyis láthatósága nemhogy csökkent volna, de egyenesen nőtt. Csak hát a templom nem kirakat. Azoknak akar látható lenni, akik a hitéleti célokkal azonosulnak. A működés egyértelmű jele és szimbóluma a templomtorony, és a harangszó, e szimbólumokat látva, hallva tudják, hogy egy adott ponton templom működik. Az iroda beadványa szerint az alperes egyházköztség e nélkül nem képes új híveket szerezni, bevételei a hívek előregedésével megcsappannak, házasságkötéshez, keresztelezéshez, istentisztelethez (és ezzel összefüggésben adomány felajánlásához) a jövőbeli gyülekezeti tagok kétségtelenül más templomot választanak (amiről tudják, látják, hallják, hol van egyáltalán). Fentiekre tekintettel alperes által előidézett kár hosszú távon a felperes működésének ellehetetlenüléséhez vezet. E kár szempontjából lényegtelen, hogy a szakértő szerint növekedett az infrastruktúra színvonala. Téved is, mikor a templomépület értékét forgalmi értékével azonosítja, és csak azt vizsgálja, hogy az ingatlan hasznosíthatósága (eladás, bérbeadás) milyen mértékben módosult. Ugyanígy, az adott ügyben nem számít, hogy az irodaház mennyiben változtatta meg maga körül az ingatlanok forgalmi értékét, mert a speciális funkció miatt az egyházköztség ingatlanának értékesítése nem köthető össze a lakások értékének változásával, ahogy a piaci értékítélet sem azonos a használati értékkel.

Folytatás a 4. oldalon

Együtt, meghitten

Dr. Nagy Sándor

Június 16-án került sor a tanévzáráshoz igazodó, a nyári szabadságolásokat megelőző hagyományos évzáró gyülekezeti délutánunkra. A program nagytiszteletű úr igés köszöntőjével kezdődött, majd Szolgáltataim címmel dr. Pásztor Jánosné, a Magyar Református Nőszövetség elnöke tartott lebilincselő előadást. Bár életszolgálatának kezdetével, vasárnapi iskolássá válásával indította beszámolóját, érintve azt az időszakot is, amikor az éppen elindult törökőri gyülekezeti élet idején hívogatott a Kálvin-téren megalakult fiatal lányok közösségébe, mégis, előadásának súlypontja arra az időre esett, amelyet

csivezető csak nagy rábeszélésre volt hajlandó híres turistaközpontjuk eszpresszójában egy kávét velük elfogyasztani. S mennyire szokatlan és furcsa volt az is, hogy tőle várták el a fiatal teológusok és hallgatók, hogy előre köszönjön. De csak addig, amíg meg nem magyarázta valaki, hogy az ottani fiatalok akkor merik köszönteni a tekintélyes idősebbet, ha előre köszönésükkel őket erre felhatalmazzák. S mutatott egy finom mívű kis szobrocskát is, ott a mi hímvő művészetünk analógiaként a faragás a népművészet, melyet egy istenadta tehetséggel munkálkodó fekete ember készített.

Előadásának lényegi része egy amerikai misszionárius 40 év alatt kibontakozó életművére összpontosított, melynek során a közvéle-

Dr. Pásztor Jánosné (balra) a gyülekezeti tagokkal beszélget

Kenyában töltötték el missziói küldetésben. Ahol férje, dr. Pásztor János teológiai professzorként, ő pedig professzor-feleségként és könyvtárosként működött. Gyakorlati keresztyénségük néhány mozzanatával érzékeltette, milyen mélyen gyökerezik az ottani fekete lakosságban a korábbi fehér berendezkedés diszkriminatív gyakorlata, ami miatt – bár semmi akadály nincs már ma – egy ottani gépkö-

ményben csak a halál dombjaként emlegetett magaslat az egyházi közélet, az oktatás, szóval az ÉLET dombjává lett. Az előadás után még sokat beszélgettünk kötetlenül Jutka nénénkkel (szereti, ha így szólítjuk), aki könyvajándékokkal is kedveskedett nekünk. Az egyik fiatal által átnyújtott szép csokor virágot látható örömmel fogadta és szorította magához.

Folytatás a 4. oldalon

TÖRÖKÖR 3

Gulyásné Klucsik Zsuzsanna okleveles kántor avatta fel nyilvánosan a közelmúltban felújított orgonánkat egy, a „Jézusom ki árva lelkem...”, kezdetű énekünk Bach általi feldolgozásával. Így a jelenlévő mintegy 30 fős gyülekezet végre plasztikusan érzékelhette nemcsak egy avatott orgonista élvezetes játékát, de kis orgonánk kvalitásait is. Nem kellett szégyellnie magát. Aztán az agapé következett, Neszt Gézáék remek bográcsos pusztapörkölt-

jével és süteményekkel, közben sok és sokféle, el-elmélyülő beszélgetéssel.

A törökőri bensőséges hangulatú gyülekezeti otthonban és oázisszerű, átriumos, fákkal, növényekkel gazdagon díszlő kis udvarán, a kellemes árnyas melegben maradandót kaptak mind az egyháztagok, mind a szép számú vendégsereg, akik köszönő szavakkal sem fukarkodva szinte vonakodva tudták csak elhagyni a helyszínt. Melyet aztán szorgos kezek rövid idő alatt a hétfő reggel kezdődő gyermektábor alkalmas helyszínévé változtattak!

Szóban és cselekedetben

Június 15-én, az eredetileg presbitéri oktatásra szánt napon szerveztük meg azt a három beszélgetést, amit a Zsinat jövőképi bizottsága kért gyülekezetünkől is, hogy átgondoljuk, megvitasuk Jézustól kapott küldetésünk mibenlétét, betöltésének feltételeit, feladatait és lehetőségeit.

Az elsőt az áhitat meghallgatása (Mk 8,27-30 alapján), a közös ének (396) és az Úr Jézus Krisztus segítségét kérő imaközösség után a presbitérium gyülekezetünk és a világ viszonyát mérte fel. A beszélgetés a személyes élmények, történetek megosztásával kezdődött. Arra jutottak, hogy az emberekben, talán mert nagyon keveset vagy éppen semmit sem tudnak rólunk, sok az előítélet, sok a tartózkodás, inkább elkerülni, mint megismerni akarnak bennünket. Ezt a zsinati bizottság kérdőíve alapján készült felmérés eredményei és biztonsággal levonható konklúziói megerősítették. Volt, aki úgy találta, hogy nagyon behúzódtunk, volt, aki nagyon is tolakodónak tekintett bennünket. Az egyik családiásnak, a másik idegennek nevezett bennünket. Akadt, aki – válasza szerint, semmit sem vár tőlünk, de volt, aki lelki támaszt, vigaszt remél, segítséget szeretne, mondjuk a temetéséhez. Világosan látszott, a túlnyomó többség nem

akarja, hogy túl sok köze legyen hozzánk. Arra a kérdésre, hogy mi dolgunk itt, végül sokféle következtetés forogta ki magát. A presbitérium kettőt talált igazán fontosnak. Az egyik: a mi felelősségünk, küldetésünk, hogy akik bejönnek hozzánk, ne tegyék hiába. A másik feladatunk a református magyar identitás felmutatása és képviselése.

Ezen a ponton minden résztvevő a Bibliát vette kézbe. Nem átfogó, nem gyakorlatias tanítást kerestek, hanem az élő Igét, amely útba igazít, bátorít, s a később megfogalmazandó tennivalókhoz hitet és útmutatást ad. Azt az igeszakaszt, amiről úgy érezték, hogy küldetésünk feladatairól gondolkodva megszólította őket, ki-ki megosztotta a többiekkel, hogy aztán közösen kideríthessék, mit igazol az Evangélium a gyülekezet küldetésével kapcsolatosan, mit mond arról, hol és miért van szükség ránk? Úgy találták, hogy a választott szakaszok közül leghatározottabban a Mt 5,14-16 beszél hozzájuk, amely szerint „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethő el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban.

Folytatás az 5. oldalon

A kár ugyanis nem annyira a forgalmi érték csökkenésében jelenik meg, hanem abban, hogy a templom ebben az állapotában nem képes maradéktalanul betölteni feladatait. A kártérítésnek tehát ahhoz kell igazodnia, amennyiből a templom újra láthatóvá tehető. A bíróság az ügyvédi iroda kérésének helyt adott, s a szakértőt véleményének újrafogalmazására kötelezte. A következő tárgyalás időpontját október elejére halasztotta.

Július 7-e és 13-a között Tagyospusztán zajlott a gyülekezet nyári gyermektábor, amelynek a puszták vándorai volt a témája. A szembeötlően színes és tanulságos program jól sikerült foglalkozásain, a bibliai történeteket feldolgozó beszélgetésektől a számháborúig, vagy a strandolásig, a dicsőítő és imaalkalmaktól az akadályversenyig, nyolcan vettek részt. (Czanik András összefoglalóját a oldalon olvashatják.)

Július 8-án dr. Nagy Sándor főgondnok úr a gyülekezeti hirdetések között bejelentette, hogy a kapu előtti torony építésére felkért vállalkozó árajánlata szerint, a 27 százalékos áfával együtt, 2 427 429 forintba kerül a torony felhúzása. Az Aréna-pert a bíróság október elejére elnapolta. Megtörténhet, hogy akkor sem születik a döntés, az is, hogy nem a javunkra szól majd ítélet. Ezért is meg kell kísérelnünk az építkezést a magunk erejéből finanszírozni. A feleségével együtt korábban erre a célra felajánlott 1 200 000 forint kölcsöne a körülmények változása miatt kevésnek bizonyult, ezért még legalább 800 000 forintnyi további kölcsönre van szükség. Kérte, a gyülekezet tagjai vegyék fontolóra a helyzetet, s akinek ereje engedi, támogassa közös vállalkozásunkat a maga kölcsönével. Ha a hiányzó összeg rendelkezésre áll, akkor igent mondhatunk az árajánlatra, s a munkálatok szeptemberben elkezdődhetnek. A kölcsön nem üzleti, tehát nem jár vele sem inflációs érték-tartás, sem kamat. Szükségesnek tartotta megemlíteni, hogy jelenleg, a fontossági sorrend alapján, a 300 000 forintnyi saját forrásból legelőször a tetőt, majd az udvari belső homlokzatot kell rendbe hozni. Önkormányzati támogatást egyelőre nem remélhetünk.

Július 14-én, istentisztelet után, rendkívüli gyűlést tartott a presbitérium. Erre azért kellett sort keríteni, mert a főgondnok úr felhívását követően a rendelkezésre álló 200 ezer forint céladomány mellé gyülekezetünk hat tagja a szükséges kölcsön összegét felajánlotta, s mert az építési, javítási, felújítási munkálatok a presbitérium gyors döntése nélkül nem kezdődhetnek el szeptember elsején. Ennek megfelelően a gyűlés napirendjén a toronyépítés, a megkerülhetetlen tetőjavítás, az udvari homlokzat és a tűzfal javítása szerepelt.

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Gyülekezeti élet)

Megvitatta a kölcsön elfogadásának problémáit, a kölcsönt felajánló gyülekezeti tagokkal kötendő szerződés feltételeit, a kölcsön könyvelésének, törlesztésének módját, átgondolta a főgondnok úr felajánlását, aki vállalta, hogy a kölcsönök 2014. december 31-ig történő visszafizetésére kezességet vállal. Meghatározta az elvégzendő munkálatok sorrendjét, amennyiben legfontosabb a tetőjavítás, majd a toronyépítés, végül az udvari homlokzat és a tűzfal rendbetétele. Végül meghatalmazta az elnökséget a kölcsönszerződések megkötésére, s a változások miatt szükséges pótköltségvetés elkészítésére. Mindezekről pontonként, külön-külön szavazással döntött. Az Egyebek napirendi pontban tudomásul vette, hogy nagytiszteletű augusztus 5-től 16-ig, valamint 19-től 25-ig veszi ki évi rendes szabadságát.

HÍREK

Fesztivál. Tizedik alkalommal rendezték meg május 24-e és 26-a között a Református Zenei Fesztivált a Budapesten, a IX. kerületben. A program kivételesen gazdagnak bizonyult. A tradicionális egyházi zsoltárok, énekek, kórusművek és hangszeres darabok mellett népzenei gyökerű és a mai modern darabok is megszólaltak. A fesztiválhoz kapcsolódó kiegészítő programok a Magyarországi Református Egyház társadalmi, szociális, egészségügyi, irodalmi, oktatási, tudományos, képzőművészeti és természetesen hitéleti munkáját mutatták be. Mindezen túl istentiszteletek, áhítatok, író-olvasó találkozók, kerekasztal beszélgetések, meseestek, családi programok, kreatív gyermekfoglalkozások, kiállítások, bizonyágtételek, éjszakai csángó táncházak várták az érdeklődőket. (*fesztivalkalauz.hu*)

Bibliás Könyvesbolt. Május 24-én, Budapesten. A Dunamelléki Református Egyházkerület székházában, közelebbről a megújuló Biblia Múzeumban nyitották meg azt a könyvesboltot, ahol a Biblia áll a középpontban. Nem egyszerű protestáns könyvesboltról van tehát szó, hanem egy olyan igényesen kialakított térről, ahol a lehető legkülönbözőbb bibliakiadások, bibliai segédkönyvek és a Biblia üzenetéhez kapcsolódó gyermekkönyvek, pszichológiai- és szépirodalom, valamint igehirdetési-kötetek, hangoskönyvek is várják a közönséget. A betérőket időszakos kiállítások is várják: a megújuló Biblia Múzeumban Vadásznő Ablonczy Emőke textilművész Beszédes leveleim, leveles beszélgetéseim című kiállítása mellett a Magyar Bibliatársulat nemzetközi bibliafordításokból álló tárlattal ismerkedhetnek az érdeklődők. (*biblia.lap.hu*)

Folytatás a 6. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Szóban és cselekedetben)

Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti a mennyei Atyákat.” A mélyreható értelmezést szolgáló vita végezetre oda jutott, hogy közös

A töprengő Szabó István, dr. Nagy Balázs Ágoston és dr. Nagy Sándor

ségünk láthatósága, s megvilágosító ereje azon múlik, másokká tudunk-e válni, képesek vagyunk-e Krisztus evangéliumát hirdetni szóban és cselekedetben, ott van-e tetteinkben az, amitől az emberek úgy gondolják, érdemes ehhez a közösséghez tartozni, s nem nekünk, hanem a mennyei Atyának köszönik-e meg azt, amit tőlünk kapnak.

A harmadik beszélgetés a gyülekezet szükséges teendőit járta körül. Ehhez a presbitérium számba vette, mivel elégedett, mivel elégedetlen, mitől tart, és mit remél az elkövetkező öt évben. Jónak, tehát megőrzendőnek tekintette a csoportok, szolgálatok sokféleségét, a fiatalok jelenlétét, a nyári táborokat és a gyülekezeti hétvégéket, azt, hogy van énekkar, iratterjesztés, Törökör és honlap, zenei szolgálat, többféle közösségi tér, áldozatkészen munkálkodó gyülekezeti vezetés, és hogy közösségünket a családiasság jellemzi. Rossznak találta a

korfát, az érkezőt fogadó környezetet, közelebbről a kapualjat és az udvari tűzfalat, a szolgálatok működésében meg-megjelenő zavart, az istentiszteletek késedelmese kezdetét, a prédikáció gyakori elhúzódását, a gyülekezeti tagok látogatásának megritkulását. Ezeken segíteni kell. A presbi-

térium komolyan tart attól, hogy jelentősen csökkenhet a létszámunk, aminek következményeként anyagi bizonytalansággal kell küzdenünk s elveszthetjük önállóságunkat is. Alighanem túlságosan is megsínyli a gyülekezet az idősebb generációk távozását, hiszen a munka nagyját ők végzik. A presbitérium az elkövetkező öt évben kiegyensúlyozott népmozgalmi adatokat remél, a hitre jutások gyarapodását, a gyülekezeti létszám növekedését, az egészséges korfa kialakulását, vele a gyógyító közösség megteremtését, a láthatóság, a jelenlét javulását, a torony megépítését, cselekvőképes kommunikációt, azt, hogy számolnak velünk a helyi közösségek, s hogy képesek leszünk a befogadásukra.

Félelmekben és reményekben a feladatok. Hisszük, hogy az Úr Jézus segítségével jó úton járunk. A reggel kilentől délután ötig tartó foglalkozást közös ima zárta. (V. L. M.)

Gyerekek Bibliával

Czanik András

Hegyek a Bibliában témával nyári délelőtti napközis gyermektábornak adott helyet a törökőri református templom és gyülekezeti ház. A június 17-től délelőttönként zajló foglalkozásokon kilenc óvodás és kisiskolás gyermek vett részt: hittanosok, gyülekezeti tagok gyermekei, de érkezett résztvevő a Hős utcából is, ahol a gyülekezet támogatásával évek óta missziós program zajlik.

A korosztály szerint létrehozott két csoportnak Soós Eszter és Balássy András lelkipásztor voltak a vezetői, akik egyúttal a tábor főszervezői is voltak. Megemlítenédő, hogy a közreműködők között olyanok is szolgálatot vállaltak, akik nemrég még maguk is résztvevői voltak a gyermektáboroknak: a sportprogramokért felelős Batori Zsófi, a bibliai történeteket bemutató Fodor Boglárka vagy a tábor mindenkeséget, Barabás Lilla és Anna.

A táborozók napi programjának része volt a sport, a dicsőítés – Balássy Árpád vezetésével, Záhonyi Barbara drámafoglalkozása, bibliai történetek meghallgatása és kiscsoportos feldolgozása, és mindig volt valamilyen napi feladat is, ami a kártyavárépítéstől és igekerestől a hangszerkészítésen át a szabadulás játékaig sokféle elfoglaltságot jelenthetett, közben pedig a tízórairól Baranyi Gizi néni gondoskodott és besegített Balássy András lelkipásztor felesége, Hajnalka is.

Mindezzel természetesen a Biblia alapüzeneteire kívánták ráirányítani a figyelmet a szervezők, a tábor tematikájának megfelelően egy-egy Bibliában előforduló hegyet felhasználva szimbólumként. Az Ararát kapcsán így a bűnről eshetett szó, a Sion hegye révén Isten dicsérete került szóba, a hegyi beszéd helye alkalmat adott Isten vezetéséről beszélgetni, a Golgota pedig megváltás kérdését hozta elő, végül az Olajfák hegye a menybe-

menetelhez kapcsolódva az új élet témáját vetette fel. „Örömteli volt látni, hogy gyülekezetünkben felnőtt egy új generáció egykori táborozókból, akinek a szolgálatára most már a napközis tábor lebonyolításában lehetett számítani” – összegezte tapasztalatait Balássy András lelkipásztor.

Július 7-e és 13-a között zajlott a gyülekezet nyári gyermektábor, amelynek a puszták vándorai volt a témája. És hogy a helyszín is összhangban legyen a választott témával, a Komárom-Esztergom megyében található Környe melletti Tagyospusztai református táborhelye nevében is utalt bibliai történetek színhelyére.

A programok délelőtt a napközis táborhoz hasonlóan zajlottak – dicsőítés, bibliai történetek, kiscsoportos beszélgetés és valamilyen napi feladat –, ebéd után pedig a csendes pihenő után folytatódott a délutáni program. Volt tábori olimpia, kirándulás a gesztési várhoz, strandolás a tatai Öreg-tóban, számháború agéntibányamúzeumnál, és amikor a táborozókat szállító autó egyszer meghibásodott és kiderült, hogy a táborhelyig nincs tömegközlekedés, akkor – ha nem is tudatosan – a pusztai vándorlásból is ízelítőt kapott a csapat.

Egész héten fontos szerepet kapott az ószövetségi zsidó és a magyar nép története közötti párhuzam, így esett szó a honfoglalásról, a szent sátor mellett a nemezsátrakról, Mózes és Álmos szerepéről. A vándorláshoz elengedhetetlen, ezért készült hamuban sült pogácsa, ki lehetett próbálni a nemezelést, az ígéret földjét fürkésző kémek példáján a megoldandó rejtvényben a lélek kilenc gyümölcsét kutatták fel a résztvevők, a rézkígyó történetéhez kapcsolódva domborításos technikával réz ékszerek készültek, ahol honfoglalás kori minták is megjelentek, a papírfestéssel készülő házi áldást pedig a tábor után akár otthon ki is lehetett függeszteni.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás az 5. oldalról
(Hírek)

Könyv. Az Asztali Beszélgetések Kulturális Alapítvány a Magyar Nemzeti Galériával (MNG) és a Munkácsy Alapítvánnyal együttműködve 2011-ben görög és római katolikus, evangélikus és református egyházi vezetőket kért fel arra, hogy Munkácsy Mihály három ismert alkotása előtt mondják el felekezetük megközelítéséből fakadó műelemzésüket. Az MNG-ben nagyszámú közönség előtt megrendezett előadásokat zenei produkciók kísérték és az esemény népszerű programmá vált. A Krisztus Pilátus előtt (1881), a Golgota (1884) és az Ecce Homo (1896) című festményeket teológiai szempontból is értelmező, Krisztus szenvedéstörténetére összpontosító közléteket Elvégeztetett címmel a Luther Kiadó adta közre. A kötet 2720 forintért vásárolható meg. (lutherkiado.hu)

Református énekek XII. Az immár hagyományos hangversenyt július 6-án, szombat este ½ 8 órakor tartották a MÚPA Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében. A 370 fős Kárpát-medencei Egyesített Református Kórust 18 meghívott énekkar alkotta. (Többek közt a Debreceni Kántus, a Psalterium Hungaricum, a Hálaadás Kórus, a Kálvin Kórus, Felvidék, Kárpátalja, Partium, Erdély, Délvidék kórusai.) A négy zenei blokk elején egy-egy bibliai ige hangzik el, melyet az idén dr. Gulyás Gergely református parlamenti képviselő olvasta fel. Karnagyok: Arany János, Berkesi Boglárka, Berkesi Sándor, Süllő Kinga (Felvidék) voltak, az orgonán Szilágyi Gyula játszott. A közönség négy alkalommal együtt énekelhetett a kórusal. Az elmúlt tizenegy év alatt, az eddigi tizenegy albumon 196 református zsolttár és éneket adtak közre. Az énekek részben egy szöveggel szolgálnak meg, hogy a gyülekezeti, valamint iskolai énekléshez és tanulóhoz segítségül szolgáljanak, részben pedig több szöveggel, hogy kórusműkincsünk is bemutatásuk és örököse legyenek. Hosszú út és sok munka áll még előttünk, hogy e szolgálat keretében az énekeskönyv 512 énekéből a lehető legtöbbet rögzíteni tudják. (zene.hu)

Közös Zsinat. Június 28-án a debreceni Nagytemplomban a Közös Zsinat elfogadta a Heidelbergi Káté magyar fordításának új szövegváltozatát és módosította a Magyar Református Egyház alkotmányát. Az egyház felvette soraiba a Horvátországi Református Keresztény Kálvini Egyházat is. A közös zsinat zárónyilatkozata kijelenti: „Mi, magyar reformátusok, Istennel és egymással kötött szövetségünket megerősítve zsinati közösségünkben adunk hálát hitvallásunkért, a 450 esztendő Heidelbergi Kátéért. Így fogadjuk el a Káté szövegének átdolgozott, új magyar fordítását is. A Heidelbergi Káté olyan hitvallás, amely az emberi kifejezőképesség töredékes eszközeivel fogalmazza meg Istenbe vetett hitünket és ad számot a keresztyén életéről.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (Hírek)

Olyan formában, amely számos eltérő kultúrában váltott ki azonos hatást: összegyűjtött és megtartott. Tudjuk, hogy Krisztuséi vagyunk, aki vigasztalja, vezeti, megtartja népét. Ennek a boldog bizonyosságnak és szilárd hitnek ma is érvényes és világos kifejezése a Heidelbergi Káté, amely ugyanakkor jelzi, hogy a magyar reformátusok elválaszthatatlanul kapcsolódnak egy határokon és kontinenseken átvélő értékközösséghez. Nincs olyan nyelvi, kulturális, történelmi határ, ami megoszthatná keresztény testvériségünket, amely ebben a hitvallásban jut kifejezésre. A Heidelbergi Káté minden nyelven és minden korban ugyanazt hirdeti: Krisztus váltáságát és valóságát az ember életében, megszentelő jelenlétét az egyházban. A Kárpát-medencei népek nyelvéen kiadott Heidelbergi Káté pedig üzenet: a népek megbékélésében az üdvözítő Istenhez tartozva vagyunk egymás testvérei. Soli Deo Gloria!” (*reformatus.hu*)

Lelkészi törvény. Július 1-től hatályos a tíz éve formálódó, régen várt és hiánypótló, a lelkészek szolgálatát és jogállását egy egységes jogszabályban rendező törvény. Az új jogszabályt április 24-én, hét éves előkészítő munka után fogadta el a Magyarországi Református Egyház Zsinata. Szerkezetében a lelkészi életpálya szakaszait követi, komplex módon szabályozza a lelkészek jogait és kötelezettségeit, s tisztázza a lelkészi életpályához kapcsolódó fogalmakat, is, összhangot teremtve a többi református törvénnyel. (*reformatus.hu*)

Konferencia. Július 3-a és 8-a között Budapesten ülésezett az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) Az 1959-ben alapított szervezet az Európa országai-ban működő több mint 120 ortodox, protestáns, anglikán, ókatolikus egyház és negyven társult szervezet közössége. Ezek mintegy 250 delegáltja a szervezet megújulásáról és átfogó reformokról is határozott. A konferenciát a magyar kormány és Budapest pénzügyi támogatásával rendezték meg. (*reformatus.hu*)

Csillagpont. „Legyél, aki vagy!” – ez volt az idei, július 22 és 27 között Mezőtúron rendezett találkozó mottója,

mely arra utalt, hogy az identitás áll az előadások, kiscsoportos beszélgetések, lelki, zenei és más programok középpontjában. Az idei, éppen tízéves Csillagpontra négyezernél többen regisztráltak magukat, s 900 önkéntes jelentkezett. (*csillag.reformatus.hu*)

Folytatás a 6. oldalról (Gyerekek Bibliával)

A gazdag program részei voltak a dicsőítő és imaalkalmak, a játék, és sok-sok beszélgetés, es-ténként pedig a táncház. Volt bá-torságpróba – séta a sötétben –, esti meseként a témához váloga-tott magyar népmesék hangzot-tak el, a búcsúzáshoz közeledve volt tábortűz is, ahol a két „törzs” – azaz kiscsoport – ötletes me-gasztár-paródiát és hét poénjait adta elő. A heti programot szom-baton akadályverseny zárta.

Az összesen nyolc – két elsős, két harmadikos és négy hatodikos – résztvevővel, Barabás Ildikó és

Balássy András lelkipásztor ve-zetésével zajló gyermektáborban ismét lehetett számítani a Bátori lányok, Réka és Zsófi, és unoka-testvérük, Barabás Lilla segítsé-gére. Rácz Katalin ezúttal a kony-hát vezette, az utolsó napi főzésbe a táborozó kislányáért érkező Neszt Géza is besegített. A tábor záró alkalmának is tekinthetjük a július 14-i, vasárnapi istentisz-teletet, amikor a prédikációban is megjelent a pusztai vándorlás témája, a tábor résztvevői pedig az elmúlt hét során tanult ének-kel szolgáltak és néhány kivetített fénykép segítségével adtak bepil-lantást a tábor hangulatába.

Dr. Boross Géza lelkipásztorsága III.

1976-1984

Balássy András

1976-ban – Bocskai Gábor hirtelen elhunyt után – ismét „külsős” gondnokot választ a presbitérium Gaál Ede személyében (aki azonban már néhány éve részese volt az istentiszteleti közösségnek). A meglévő presbiter-ek ugyanis vagy elfoglaltságuk, vagy idős koruk miatt nem tudták vállalni a gondnoki tisztséggel járó teendőket, tudniillik a minden vasárnapi istentiszteleti jelenlétet. Ez azért lehetett ennyire hangsúlyos, mivel ekkoriban – már Bereczky János gondnoksága óta – a gondnoki és a pénztárosi, sőt könyvelői teendők összetartoztak.

Ennek 1978-ban szakadt vége, amikor Gaál Ede „80 éves korára és egyre gyakrabban jelentkező szívrohamaira tekintettel” kérte, hogy a pénztárosi teendők végzése alól felmentést kaphasson. Hamarosan az egyházmegyei közgyűlésekre való eljárást sem bírta már, így a gyülekezet világi vezetése egyfajta „trojka” kezébe

került: Gaál Ede – természetesen – gondnok maradt, ugyanakkor Dr. Solkoly Jenő, aki a pénztáros-ságot vállalta, valamint Vasady Sándor számvizsgáló (évtizedeken keresztül ő állította össze a gyülekezet költségvetését, záró számadását, leltárát, vezette a pénzügyi bizottságot) meglehe-tősen sűrűn helyettesítették őt.

Az időszakra két jubileum és ezzel együtt két püspöklátogatás esik. 1976-ban még Szamosközy István, azonban 1981-ben már Dr. Tóth Károly, a lelkipásztor egyko-ri évfolyamtársa érkezett a szeptemberi ünnepségre. Ezekből a látogatásokból is kitűnik, hogy a gyülekezet kicsi, de elismert közösség volt a korabeli budapesti reformátusság körében.

Természetesen nem maradhat-tak el a felújítási munkálatok sem. 1977-ben a parókia fűtését korsze-rűsítették (elektromos üzemű-vé alakítva a cserépkályhákat), a lelkészcsalád pedig kifestette a parókiát. 1979-ben az év eleji vi-harban súlyosan megrongálódott tető szorult sürgős javításra.

Folytatás a 8. oldalon

De több berendezési tárggyal (a közepén futó szőnyeg, vastag függönyök, úrasztali terítők, váza) is ekkor csinosították ki a templomot. 1981-ben pedig külső-belső tatározással készült a gyülekezet a rangos vendég fogadására.

Hosszú távra azonban nem gondolkodhatott senki: már 1977-ben felröppent a hír, ami aztán 1979-ben hivatalosan is eljutott a presbitérium elé: hamarosan szanálják a háztömböt. Fiatalabb testvéreink kedvéért: egy-egy tömb vagy akár városrész rehabilitációját úgy oldotta meg ekkoriban az állam, hogy mindent földdel tettek egyenlővé, hogy „modern” épületegyüttes csúfíthassa az egykor sajátos bájú, sok esetben kisvárosias városrészeket. Így bontották el ekkoriban például Óbuda nagy részét, hogy a ma ismert hatalmas paneltömbök kerülhessenek oda. A régi épületeket karbantartani persze költségesebb és munkásabb feladat lett volna...

Nos, a mi presbitériumunk úgy döntött, elébe megy a kihívásnak, és felajánlotta az épületet a VIII. kerületi Tanácsnak, ha – cserébe megkaphatjuk a Szörényi utca sarkán álló szolgáltatóházat. Az eredményt mindannyian ismerjük...

Érdekes színfolt még, amely tekintést enged a kor viszonyaiba, egy 1978 eleji határozat, amely a stóladíjakat szabályozza. Keresztelőkor ilyen nem kérhető, de „a lelkésznek vagy gyülekezetnek tett felajánlás elfogadható”. Egy „egyszerű” esküvő díja 200 forint, míg egy „orgona + szőnyeges” esküvőért 300 kérhető el – de ebből 100 természetesen a kántoré. Sírköavata 200, urnaelhelyezés 300, egy temetés pedig 500 forint.

Ennél jóval komolyabb fejlemény, hogy 1978-tól Dr. Nagy Sándor már nem egyedül, hanem kántorképzőt végzett lányával, Zsuzsával együtt vezeti a változatlanul kicsiny, de ki-mondottan színvonalas kórust.

Ha pedig színvonal, akkor nem feledkezhetünk el mi sem az igehirdetésekről – ahogy újra meg újra emlegetik az ekkoriban ide látogató „fontos emberek”, nem utolsósor-

8 TÖRÖKÖR

Dr. Boross Géza prédikációt ír

ban pedig azok a testvérek, akik a mai napig a gyülekezet tagjai. Dr. Boross Géza ugyanis ekkorra tökéletessé csiszolta a prédikációk egész évet felölelő rendszerét. Megmaradt a havi négyes tagozódás (hitmélyítő vagy hitébresztő, eligazító, lelki gondozói és tanuló vasárnapok váltakozása), de az egész évet immár egyetlen téma fogja össze, e köré csoportosulnak a sorozatok. 1974 egyház, 1975 diakónia, 1976 hálaadás, 1977 karizmák, 1978 reménység, 1979 az idő, 1980 az „istenkérdés”, 1981 élet és halál, 1982 agapé, 1983 az istentisztelet, 1984 Szentlélek. Minden témához egyetlen igeszakasz van rendelve, mely végigvonul az egész éven, újra meg újra felbukkan az egyes igehirdetéseken. 1980-ban például ez az ige az ApCsel. 17:28 ez az ige: „Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk.”

Nem csoda, hogy a tudós lelkipásztort a Budapesti Református Teológiai Akadémia 1982 szeptemberétől meghívta a gyakorlati teológia professzorául. Géza bácsi, amíg lehetett, állhatatosan ragaszkodott a gyülekezethez (különösen, hogy 1981-ben végre akadt egy „jó” konfirmandus csoport), de 1984 elején kénytelen volt dönteni: tanítás vagy gyülekezet. A tanítást választotta, ezért február 1-jei hatállyal lemond tisztségéről. Leendő utódát, Czánik Péter harkányi lelkipásztort pedig már február 4-re és 5-re meg is hívja a presbitérium, bemutatkozó szolgálatra. Ez azonban egy következő fejezet.

AJÁNLÓ

A Kálvin Kiadó Fekete Károly teológustól, Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektorától Hálaadásra vezető vigasztalás 129 kérdés-feleletben címmel közreadta a káté kommentárját. Példátlan munka, jelentősége fölbecsülhetetlen. Magyarul ez a káté első átfogó teológiai magyarázata. De másképp is egyedülálló munka. Mert példa nélküli Fekete Károly fölkészültsége, részletekre és összefüggésekre egyaránt érzékeny elemző-értelmező készsége, magyarázatainak magvassága és ugyanakkor természetes és elegáns közvetlensége. Ez azért nagyon fontos, mert, mint ő maga is megjegyzi, még a gyakorló, rendszeresen templomba járó reformátusok jelentős részének is sekélyes a keresztyén hitismerete, ráadásul bibliai és hitvallásos analfabetizmusban élünk, nem értjük egymást, hiszen az egyházi alapfogalmak és megfogalmazások nem ugyanazt jelentik mindenkinek, már ha egyáltalán jelentenek bármit is. Amihez a hitben élőket is veszélyeztető tévtanok, zavaros vallási vélekedések, hittudatunktól idegen gondolatok, a megengedő vagy éppen szabados vallás- és világfelfogások sokasága járul. A káté magyarázata református identitásunk stabilizálásához ad nem akármilyen segítséget.

(Kálvin, 568 oldal, 3200 forint)

IMPRESSZUM

TÖRÖKÖR

2013. augusztus

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Balássy András
Czanik András
Dr. Nagy Sándor
Dr. Nagy Sándorné
Szabó Istvánné
Varga Lajos Márton